

Oni elvokas la neforgeseblan Fidel Castro por Kubo kaj la Mondo

Image not found or type unknown

Fidel Castro. Foto: PL

Havano, a?g 13 (RHK) Diversaj vo?oj en la insulo kaj la mondo hodia? elvokas la politikan, moralan kaj homan staturon de la historia gvidanto de la Kuba Revolucio, Fidel Castro, okaze de la 98-a datreveno de lia naski?o.

Lia heredaĵo de suvereneco kaj emancipiĝo estas elstarigita ekde antaŭaj tagoj, same en publikaj placoj, laborgrupoj, edukaj institucioj aŭ solidarecaj grupoj ene aŭ ekster la kariba lando.

Fidel Castro fariĝis vivanta legendo ekde sia triumfa alveno en Havano, la 8-an de januaro 1959, ĉe la kapo de la gerilanoj, kiuj venkis la reĝimon de Fulgencio Batista (1952-1958). Per lia penso kaj laboro, tiu revolucia procezo transpasis la limojn de la kuba nacio.

Al tio kontribuis la genio kaj politika sagaco de la gvidanto, la spino de la popola unueco fronte al la konstanta malamikeco de la sinsekvaj usonaj administracioj, kiuj, reprezalie, de tiam aplikis striktan blokadon al la insulo.

La mondo rekonas la kuban armean strategiiston kontraŭ la banditoj en la monto Escambray (meze), la soldulaj agresantoj en Playa Girón (Golfo de Porkoj, 1961), kaj dum la Oktobra Krizo, aŭ Misila Krizo, en 1962.

Malgraŭ la politiko de ekonomia sufokado, politikaj premoj, kaj ankaŭ multnombraj atencprovoj, la estro de la Kuba Revolucio konservis nacian suverenecon kaj sendependecon, kaj estigis sociajn avantaĝojn kiuj estas hodiaŭ neatingeblaj por multaj nacioj en la mondo.

La eminentulo de la insulo antaŭenigis la revolucion procezon kaj mapis la kurson direkte al Socialismo, fortigante ekonomian progreson, socian justecon, la evoluon de eduko, sano, sportoj, kulturo kaj scienco, inter aliaj areoj.

Tiel, Kubo de Fidel Castro fariĝis paradigmo por latinamerikaj revoluciuloj kaj progresemaj movadoj el diversaj partoj de la planedo, kiuj kalkulis je sia solidareca, latinamerika kaj triamonda alvokiĝo atingi sendependecon en siaj landoj.

La kontribuoj de la kuba ŝtatistoj al la plifortigo de maldekstraj fortoj en Latin-Ameriko kaj la resto de la mondo estas vaste dokumentitaj, kaj la kuba kontribuo - kun Fidel Castro ĉe la stirilo - al la kontraŭkoloniaj luktoj en Afriko, al la malvenko de Apartheid en Sudafriko, kaj al la unueco de malriĉaj nacioj.

La ĉefkomandanto, priskribita de sia frato kaj kamarado, la armea generalo Raúl Castro, kiel "la plej glora filo de Kubo en la 20-a jarcento", elstaras pro sia kapablo igi malsukcesojn en venkon, la firmecon de idealoj kaj la certeco pri la triumfo de justaj kaŭzoj.

La fizika ekzisto de Fidel Castro (Birán, Holguín, 13-an de aŭgusto 1926-Havano, Kubo, 25-an de novembro 2016), estis markita de transcendaĵoj por la insulo; inter ili, la preparado kaj plenumo de la atakoj kontraŭ la kazerno Moncada en Santiago de Kubo kaj la kazerno Carlos Manuel de Céspedes en Bayamo.

Ĉi tiu kunteksto ankaŭ transpasas lian historian sindefendon antaŭ la tribunalo, kiu juĝis lin, kaj kie li faris la deklaron konatan kiel Historio absolvos min, kiu skizis la programon de la estonta Revolucio en Kubo.

Same, la puno al 15 jaroj da malliberejo, lia posta amnestio, en 1955; la ekzilo en Meksiko, kaj la alveno kun liaj batalantaj fratoj al la orientaj bordoj de la insulo, la 2-an de decembro 1956, elstaras kiel epizodoj en la vivo kaj agado de Fidel Castro, neforgeseblaj por Kubo kaj la mondo.

Fonto: PL

Radio Habana Cuba